

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

*Svět je něčím víc než problémem, který je třeba vyřešit;
je radostným tajemstvím, které kontemplujeme
s plesáním a chválou.*

(František – Laudato si)

Z obsahu

- Zprávy a oznámení z farnosti
- Kronika
- Živý růženec
- Knižní okénko
- Pro děti
- Povídka na závěr

Moji milí,

vítám vás u čtení svatováclavského čísla našeho farního zpravodaje. Léto skončilo a pro mnohé z vás to znamená návrat z dovolené, chalupy nebo chaty zpět do Prahy. Těším se, že se zase budeme scházet, zvláště při mši svaté.

V naší farnosti znovu začaly všechny pravidelné programy. Začala výuka náboženství. Pokračuje příprava na křest dospělých, otevřená i těm, kteří ještě nejsou biřmováni, nebo snad ještě nechodí ke svatému přijímání. Rád bych vás povzbudil k zamyšlení nad tím, jestli vám některá (nebo některé) z těchto svátostí nechybí. Setkání je zároveň příležitostí osvěžit si náboženské vědomosti a také podpořit ty, kteří své místo v církvi teprve hledají. Pokračují setkávání maminek i seniorů a dalších společenství. Znovu začaly páteční adorace se zpěvy z Taizé.

Toto vydání farního zpravodaje vychází před svátkem sv. Václava, patrona naší země. Bylo by jistě zajímavé vědět, jak si každý z nás ten jeho „patronát“ představuje.

Myslím, že když odstraníme všechny ty legendární nánosy a přemalby, objevíme ve svatém Václavovi poctivého křesťana, který se snažil o ctnostný a dobrý život uprostřed velmi špatné doby. Byl dobře vycpaný svou babičkou Ludmilou. Je příznačné, že matka Drahomíra Ludmile vyčítala, že Václava zkazila.

Kdybychom chtěli pro svatého Václava najít nějakou vhodnější dobu, kde by na něj byli hodnější, asi by se nám to nepovedlo. Vždycky by jako poctivý křesťan byl znamením, kterému by mnozí odpovídali.

Svatý Václav je patronem naší země, to znamená vzorem životních hodnot. Ale také nebeským přímluvcem a ochráncem těchto hodnot. Snažme se tedy žít poctivě svou víru a prosme jej i jeho babičku svatou Ludmilu o pomoc v tomto našem zápase.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Životní jubilea našich kněží

O prázdninách oba naši kněží oslavili svá životní jubilea. P. Karel 16. července 50. narozeniny a P. Vladimír 19. srpna 55. narozeniny.

Milí naši Otcové, ještě jednou přejeme do dalších let a do dalšího působení v naší farnosti jen to nejlepší, hodně síly a pomoci Ducha svatého, trpělivost a lásku Ježíšovu a požehnání Otce.

■ Poděkování za sbírku

Děkujeme všem, kteří se zapojili do sbírky ošacení, hraček a dalších potřeb pro uprchlíky v Jezové – Bělá pod Bezdězem. Všechny věci se ve středu odvezly a předaly zástupkyni pro péči o uprchlíky Charity Česká Lípa. Díky za vaši solidaritu.

■ Drátování – „předvánoční“

Proběhne v pátek **9. října** po večerní mši svaté v učebně. Naučíme se vyrábět zvonečky a andělíčky, kterými pak můžeme vyzdobit své domovy nebo přispět na misijní jarmark.

■ Farní pouť ke hrobu P. Josefa Toufara

Vydáme se na ni v sobotu **17. října 2015**. Odjezd v 8 hodin od fary objednaným autobusem do Číhošti, od 10.30 mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie, prohlídka fary s výkladem pamětnice paní Lebedové, oběd – v některé z restaurací v Ledči nad Sázavou, prohlídka kostela sv. Víta v Zahrádce, návštěva poutního místa Křížná studánka. Návrat kolem 18. hodiny, cena 200 Kč. Srdečně zveme všechny farníky. Zájemci, hlase se v sakristii.

■ Misijní jarmark

Jarmark se uskuteční v neděli **25. října**. Po všech mších svatých se ve farním sále za dobrovolný příspěvek budou nabízet vámi vyrobené nebo darované věci. Především výrobky vašich dětí, v rámci projektu Děti pomáhají dětem. Výtěžek se pošle na podporu dvou dětí, desetileté ugandské holčičky Jane Nalweyisio a šestnáctiletého indického chlapce Wilsona D'Souza, z projektu Adopce na dálku. Nabízené věci a výrobky můžete nosit v sobotu 24. října od 16 hodin do farního sálu.

■ **Velký farní úklid**

V pátek **27. listopadu** mezi **14 – 17** hod. nebo v sobotu **28. listopadu** v **8 – 11** hod. V předvečer začátku nového liturgického roku se uklízí a gruntuje všechno, co je potřeba – okna, dveře, osvětlení, lavice, okolí kostela... Těšíme se, že přijdou i mladí, škoda, že nejvíc práce často zbudne na farníky důchodového věku. Všem pomocníkům předem děkujeme. Za odměnu se můžete potěšit v sobotu dopoledne výrobou vlastního adventního věnečku.

■ **Adventní věnce**

V sobotu **28. listopadu** od **10 hod.**, po úklidu, v učebně. Možnost výroby je pro všechny, nejen pro děti – jste srdečně zváni. Materiál na výrobu si vezměte s sebou, hlavně korpusy věnečků, svíčky, případně přírodní materiál.

■ **Mikulášská nadílka**

V sobotu **5. prosince** od **17 hod.** ve farním sále. Před začátkem rodiče odevzdají balíčky označené jménem dítěte do košů dole v suterénu.

■ ■ **PŘIJĎTE S NÁMI ZPÍVAT, HRÁT A CHVÁLIT**

Rádi zpíváte? Nebo dokonce na něco hraje? Podělte se o své nadšení a talent s ostatními. Možností je mnoho a záleží jen na vaší chuti a hudebním vkusu. Nebojte se a udělejte první krok – přijďte mezi nás.

Kalokazhatia

Doprovázíme nedělní dětské mše svaté od 10.30. Ve stejné dny, kdy hrajeme na mši, zkusíme od 9.30 v klubovně. Pokud byste se k nám chtěli přidat, ozvěte se Ondrovi Hlaváčovi na e-mail ondrej@hlavacovi.net, nebo prostě přijďte přímo na zkoušku. Budeme opravdu moc rádi, když rozšíříte naše skromné řady. Najdete u nás vždy veselou a uvolněnou atmosféru.

Malá schola

Pokud se bojíte, že byste svým útlým věkem mezi členy Kaloky nezapadli, je tu pro vás Malá schola. Zkoušíme téměř každou středu v suterénu fary od 17 hodin.

Dětské zpívání na mši sv.

Jste ještě škvřnata, nebo si na sbor ještě netroufáte, ale chtěli byste se přesto zapojit? Takových nás je více a scházíme se před dětskou mši sv. v hovorně. Na konci mše pak zazpíváme vždy nějakou dětskou písničku a užijeme si přitom spoustu zábavy.

Adorace se zpěvy z Taizé

Máte rádi krásné kontemplativní písně od bratří z Taizé? Každý třetí pátek v měsíci po mši svaté probíhá adorace za doprovodu právě těchto písní. Scházíme se vždy v jiné sestavě – podle možností a nálady. Zkoušky pak probíhají od 17.00.

■ ■ **POUŤ DO ŘÍMA NA JAŘE 2016**

Bulou Misericordie vultus oznámil Svatý otec, že 8. prosince 2015 vyhlásí Svatý rok milosrdenství. Otevře svaté brány římských bazilik, nejdříve bránu ve Vatikánu, dále bránu na Lateránu a následně se otevřou „svaté“ brány bazilik a katedrál světa. Mimo jiné ve svém poselství papež píše:

„Zvláštním znamením Svatého roku je *pouť*, protože je obrazem cesty, kterou se každý člověk svým životem ubírá. Život je putováním a lidská bytost je *viator*, poutník, který jde po cestě ke kýženému cíli. Také ke Svaté bráně v Římě a kamkoli jinam bude každý muset podle svých sil vykonat pouť. Bude to znamení skutečnosti, že také milosrdenství je cílem, kterého je třeba dosáhnout a který vyžaduje závazek a obět. Pouť je tudíž podnětem k obrácení: prostřednictvím Svaté brány se necháme obejmout Božím milosrdenstvím a zavážeme se k tomu, abychom vůči druhým byli milosrdní, jako je Otec k nám.“

Po pouti za Turínským plátnem v letošním květnu padl návrh, abychom se vydali příští jaro (duben nebo květen) na farní pouť do Říma, jak vybízí Svatý otec. Pan farář s návrhem souhlasí, tedy nabízíme – opět by nám pouť zorganizovala CK Palomino (s tím, že si více ohlídáme co je v možnostech stihnout a co už ne). Průvodcem by nám byl zase P. Pavel Čáp a doufáme, že s námi pojedou i naši duchovní otcové. Tentokrát bychom jeli na delší dobu, 5 – 6 dnů, cena cca 11 000 Kč. Program se bude upřesňovat, kromě Říma bychom chtěli dojet do San Giovanni Rotondo za sv. P. Piem, a ještě „něco“ na této trase navštívit. Všechny rozumné návrhy vítáme.

V sakristii budou opět archy pro přihlášení se. Prosíme, abyste se přihlašovali co nejdříve (do neděle 18. 10.), abychom věděli, jestli by byl vůbec o pouť zájem a pokud ano, aby CK mohla objednat ubytování. Zálohu bychom zaplatili přibližně v listopadu.

Milan Moc

■ ■ **DVĚ SRDCE LÁSKY**

Milí bratři a sestry, na stránkách www.dvesrdcelasky.cz lze shlédnout krátký film z oslavy Svátku Dvou Srdcí Lásky Ježíše a Marie v Římě (odkaz je na titulní straně dole). Oslava tohoto svátku nás vždy naplní velikou radostí. Stejnou radost jsme zakoušeli i v Medžugorje, kde proběhl 26. festival mladých. Atmosféru veliké radosti ze sdílení víry spoluvytvářelo přes 50 tisíc mladých a přes 500 kněží z 66 zemí. Festival se koná každý rok a jsou to duchovní cvičení pro mládež (všeho věku). Přednášky a svědectví střídá skvělá hudba (orchestr je složen z hudebníků z 24 zemí) a tanec. Střípky najdete na www.mladifest.com a www.medjugorje.ws.

■ ■ **ČESKÁ TELEVIZE – VÍRA.ŽIVĚ**

Vážení přátelé,

dovolte mi, abych vás upozornila na facebookové stránky Tvůrčí produkční skupiny náboženské tvorby České televize víra.živě: <https://www.facebook.com/vira.zive>.

Na těchto stránkách zveřejňujeme informace o našich stávajících i připravovaných pořadech, dění v naší skupině i aktuality ze světa víry.

Kromě toho zde samozřejmě najdete i množství fotografií a ukázek z našich pořadů.

Pokud se vám budou stránky líbit, budeme velice rádi, pokud se aktivně zapojíte do jejich fungování, např. sdílením informací o vašich aktivitách nebo jejich doporučením ve vašem okolí.

■ ■ KATECHETICKÉ OBRÁZKY

Na pražském Pastoračním středisku připravujeme soubory katechetických obrázků v elektronické podobě, které získáváme z italských diapozitivů. Tyto soubory obsahují biblické příběhy, životopisy světců a různé další katechetické příběhy. Pro jejich rychlejší a kvalitní digitalizaci by se nám velmi hodila dobrovolnická pomoc při tzv. čištění těchto obrázků. Nascanovaný diapozitiv totiž obsahuje různé škrábance a nečistoty, které se dají poměrně lehce odstranit pomocí volně dostupného programu Gimp. Čištění jednoho obrázku trvá přibližně 10 – 30 min, podle míry znečištění. Do programu rádi zaškolíme! Odměna za tuto práci se zatím vyplácí pouze v naturálních. Kdo by nám chtěl pomoci – ozvěte se nám, prosím, na telefonní číslo 603 894 989.

David Žofák

Pastorační středisko AP – Katechetické středisko

Thákurova 3

160 00 PRAHA 6

■ ■ VZPOMÍNKA

Dne 27. 8. 2015 strašnickou farnost navěky fyzicky opustila paní Eva Janečková (86), se kterou se řada z vás rozloučila při mši svaté a obřadech v sobotu 5. 9. 2015.

Farnost Neposkvrněného Početí Panny Marie byla jejím srdci velmi blízká. Častokrát zde zpívala se sborem Cantus Amici. Dokud jí zdraví dovozovalo, nevynechala žádnou nedělní „sedmou“ a následné „kafe“ s farníky.

V dobách její těžké nemoci ji opakovaně navštívil a duchovně posílil P. RNDr. Mgr. Vladimír Kalík a Eucharistii ji mnohokrát domů i do nemocnice přinášel pan Mgr. Jiří Hrdý. Chci oběma poděkovat za tyto její chvíle vnitřní radosti a naděje. Také děkuji všem farníkům, kteří se za maminku modlili a modlí a za projevy soustrasti, které se rodině dostalo.

Ukončím motem, které si před lety vybrala na své smuteční oznámení: „Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nade mnou!“

Za vzpomínku prosí dcera MUDr. Hana Zoubková, MBA z Krnova.

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ PŘECHOD KRUŠNÝCH HOR

V pondělí 27. 7. jsme se dostavili v dobré náladě, v plném počtu a včas na Florenc, abychom stihli autobus do Chomutova, odkud jsme se vydali místní linkou na Horu Sv. Šebestiána. Tam, ve výšce okolo osmisetpadesáti metrů nad mořem, začalo naše putování. I přes špatné počasí jsme se dostali do Měděnce, kam jsme měli ten den dojít a přespat. Příštího dne, kdy se počasí trochu umoudřilo, jsme pokračovali v cestě, která zahrnovala jak pohodlnou jízdu autobusem pod Klínovec, tak i úmorné šplhání na onen kopec a chůzi směrem dolů. K večeru jsme zakotvili v příjemném kempu s hospodou, do které se mnozí z nás vypravili na večeři. Další den přinesl prohlídku Jáchymova, spojenou s nákupem proviantu. Následovala opět cesta do kopce a z kopce, po které jsme se na spánek zastavili u turistického odpočívadla a bistra s borůvkovým koláčem. Na ten jsme hned ráno zamířili. Téměř celý čtvrtek jsme strávili ve výšce okolo tisíce metrů nad mořem, v nádherné horské krajině, a denní túru jsme ukončili na Jelením vrchu. Na pátek byl naplánovaný příchod do kempu Nancy s příjemným personálem (ale už ne tak moc příjemnými cenami za ubytování), kam se šlo téměř celý den z kopce. V kempu samotném se nacházelo i přírodní koupaliště, do kterého se mnozí s radostí vrhali, aby po krátké chvilce vylezli ven, drkotaje zuby, doporučujíc přihlížejícím kamarádům krásně teplou vodu. V sobotu bylo na programu doplnění proviantu, civilizovaný oběd v hospodě a přiblížení se k Lubům, v nichž byl kostel. Cesta zahrnovala i soutěž v lezení po balících slámy. Ten večer se přespávalo pod skalní vyhlídkou, ze které jsme sledovali západ Slunce a u níž se nacházelo množství borůvek.

V neděli, poslední den cesty, jsme navštívili mši sv. v Lubech, již vedl svým osobitým stylem otec Piotr Libner. Po mši samé následoval odjezd vlakem do Chebu a odtud do Prahy. Na závěr bych rád poděkoval Kryštofovi s Radkou za skvělý zážitek a výbornou organizaci.

Matěj Slabý

■ ■ FARNÍ TÁBOR

Náš letošní farní tábor se konal v krásném prostředí Českého lesa poblíž obce Pivoň v Plzeňském kraji. Nedaleko našeho tábora se nachází budova bývalého kláštera, která je právě v rekonstrukci.

Po příjezdu jsme se ubytovali v malých chatkách. Ti nejmladší účastníci tábora bydleli v domcích. Měli jsme k dispozici zděnou budovu, kde byla umístěna kuchyně, jídelna a ostatní příslušenství.

Letošní téma tábora byl starověký Řím. Hned na začátku našeho pobytu jsme se rozdělili do pěti skupin, každá měla svůj název: Zelený Zdeny, No name, Oranžový jeptišky, Velký špatný a Modrý. Nacházeli jsme se v římské kolonii, kterou spravoval prefekt Perfidus. Obyvatelé této kolonie měli rozdílné názory. Někteří z nich se přáli mít císařství, jiní zase republiku. Byla tu také skupina křesťanů, kteří se své náboženství snažili předat i ostatním lidem v kolonii. V římské říši však není povoleno rozšiřovat názor, že republika je lepší než císařství a že nad císařem stojí ještě jediný Bůh. Kdo nedbal zákona, byl prohlášen za podněcovatele vzpoury a byl předhozen lvům. V naší kolonii navíc žili ještě místní domorodci – barbaři. Protože nás ohrožovali, snažili jsme se je přivést ke křesťanství. Jejich „boha“ Crom Cruacha jsme jim zničili, ale předat všem barbarům křesťanství se nám stejně nepodařilo, někteří se přesvědčit nedali. Do naší kolonie nás přijeli navštívit misionáři. Podařilo se jim zachránit jednoho otroka tím, že ho odkoupili a darovali mu svobodu. Ty lidi z kolonie, které se nám podařilo získat pro křesťanství, jsme později i pokřtili. Zajímavým úkolem bylo hledání depeše, kterou dostal Perfidus od císaře. Ke konci tábora přijel do naší kolonie i sám císař, který nám oznámil, že křesťanství už je v jeho říši povoleno. Donutil Perfida, aby nám rozdál všechn rozkradený majetek.

V průběhu tábora jsme hráli i jiné zábavné hry. Nejdříve byla asi nejoblíbenější hra Hutututu, později jsme si oblíbili Trojnožku. Ale hráli jsme i mnoho jiných her, například Maršál, Bulldog, Náčelník nebo oblíbenou karetní hru Dixit.

Náš pestrý denní program jsme vždy večer zakončili duchovním programem, tzv. dušestravou. Četli jsme si ze Skutků apoštolů, ale také z Listů sv. apoštola Pavla a Jakuba. Pro starší účastníky tábora byl při dušestravách prostor i pro rozjímání a poučení. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého o pronásledování křesťanů.

Bohužel nic netrvá věčně, a tak se i náš tábor nachýlil ke konci. V den odjezdu jsme si samozřejmě museli uklidit své chatky i okolí. A pak už přijel autobus, který nás i se zavazadly odvezl do Horšovského Týna, kde je krásný zámek s nádherným parkem. Ten jsme si celý prošli a využili ho i k tomu, abychom zaplnili své žaludky před cestou do Prahy, kde na nás čekali rodiče.

Všem organizátorům tábora patří náš velký dík. Vymysleli si pro nás hodnotný program pro zábavu i poučení. Už se těšíme, co pro nás připraví příští rok. Tomáš B.

■ ■ ■ ŽIVÝ RŮŽENEC

Růženec se křesťané modlí od počátku 13. století, kdy jej od Panny Marie dostal svatý Dominik. Při této modlitbě rozjímáme o životě Panny Marie a jejího Syna Ježíše. V růženci je obsažen celý Ježíšův život. Pět tajemství radostného růžence nám připomíná události kolem Ježíšova narození, růženec světla rozjímá o jeho životě, bolestný o jeho utrpení a slavný o slávě zmrtvýchvstání.

Počátek Živého růžence se datuje o několik století později, do roku 1826. Jeho zakladatelkou byla francouzská dívka Pauline Jaricot. V 17 letech ji natolik oslovila jedna homilie, že se zřekla svého dosavadního způsobu života. Složila slib čistoty a postupně objevila smysl svého nového života v úctě k Nejsvětější svátosti a ve snaze napravovat urážky proti Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Při hledání způsobu, jak zachránit duše nevěřících ve svém okolí, založila společenství 10 lidí s názvem „Ti, kteří dělají nápravu“. Společenství získalo misijní rozměr. Podporovalo misie modlitbou i týdenním finančním darem na spolupráci při šíření Evangelia. Každý bral na sebe povinnost najít dalších deset lidí, kteří se budou modlit za misie. Tak vznikly první modlitební růže.

Dnešní růže mají členů 20, to aby modlitby jedné růže poslaly každý den k nohám Panny Marie celý růženec. Tak je to i v naší farnosti. Každý člen růže má na starosti pouhý jeden desátek růžence, který by se měl denně pomodlit, což je časově otázkou 3-5 minut. Scházíme se vždy první pondělí v měsíci po mši sv., kdy se jednotlivá tajemství mění – posouvají se. Výjimkou jsou prázdninové měsíce, kdy se nescházíme a tajemství z června zůstává každému až do září.

Po několika letech je potřeba opět doplnit naše růže do plného počtu. Vybízáme proto další farníky, aby se do modlitby živého růžence zapojili. Nejbližší termín modlitby růžence je 5.10. Přijďte!

Na našich webových stránkách najdete, mimo jiné, tabulku čtyř růží (modrá, červená, žlutá, zelená) se jmény jejich členů a s úmysly pro určitý měsíc. Pod jmennou tabulkou členů růží je seznam s úmysly na daný měsíc.

Úmysl světový a farní vkládá farnost, abychom se modlili stejně s ostatními růžemi.

Úmysly osobní na aktuální měsíc si můžete připsat sami, budou se s vámi modlit všichni růže.

Jmenný seznam členů skupin živého růžence, vč. vložených úmyslů, je přístupný pouze pro jeho členy pod heslem.

Úmysl modlitby růžence v měsíci říjnu:

Všichni víme, že v historii Evropy Panna Maria mnohokrát zachránila jednotlivé národy před nebezpečím, zmatkem, hladem a bezprávím, pomáhala bránit církve a křesťanské hodnoty. Lidé se semkli v modlitbě růžence a prosili Pannu Marii o pomoc a byli vyslyšeni. Prosíme všechny, kterým leží na srdci osudy lidí postižených válkami, bezprávím a zlem ve světě, abychom se společně spojili v modlitbě růžence na tento úmysl, zvláště v měsíci říjnu, měsíci zasvěcenému Panně Marii růžencové.

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

Miluji atmosféru a vůni knihoven. Především tam, kde knihy obývají police již mnoho let, lze přímo nahmatat tu koncentraci moudrosti, životních příběhů, touhy po vědění i po předávání zkušeností. Letité svazky bývají křehké na pohled a dodávají prostoru tu typickou vůni "dávných věků". Jako když vstoupíte do starobylého kostela a dýchne na vás tajemství minulosti.

Stejně tak miluji vůni nových knih. Když otevřu knihu, pro kterou jsem prvním čtenářem, rázem se ocitám ve svém dětství u vánočního stromečku. Pod ním totiž nikdy nechyběla nová knížka a každá, snad opravdu každá voněla ... novotou i vzrušením a napětím, jaké dobrodružství se v ní bude tentokrát odehrávat.

Ve farní knihovně na návštěvníky čekají oba zážitky najednou. Jedinečná atmosféra „učencova kabinetu“ se tu snoubí s leskem nejnovějších titulů, které pro vás pečlivě vybíráme.

Všechny tipy svatováclavského knižního okénka jsou právě z řad novinek Karmelitánského nakladatelství, které můžete zakoupit na ww.kna.cz nebo si je zapůjčit ve farní knihovně, kde se na vás po letní pauze opět těšíme.

Hned první novinka nám přináší ještě dozvuk léta. 6. července jsme si letos připomněli jubilejní 600. výročí upálení Mistra Jana Husa. Ačkoli je pro mne osoba Husa i doba husitství poněkud složitějším i vzdálenějším tématem, osoba autora první knižní novinky si mě pro téma získala hned v předmluvě vtipně nazvané „*Na způsob úvodu: Huse, Huse, nedáš mi spát v kuse*“.

Ctirad Václav Pospíšil se jeví jako ideální průvodce takto mnohovrstevným a obory prolínajícím se tématem. Je si vědom vlastních limitů, omlouvá se kolegům z jiných oborů za možné "opomenuté detaily" a čtenářům pak, že netvoří "kompletní pojednání", které by bylo "absolutně dokonalé". Jak píše: *"Nejde mi totiž pouze o informování, nýbrž spíše o to, abych ve čtenáři vzbudil zájem o Jana Husa, abych ho vtahoval do hry, abych mu pomáhal se vymaňovat ze zkreslených a leckdy ideologických představ... Nenárokuji si poskytnout universální a definitivní řešení. Mým cílem je probouzet zájem a ukazovat cestu, po které se vyplatí kráčet. Je to cesta vedoucí k pokoji zakoušenému ve vlastním srdci, z čehož pak může vzcházet mír mezi námi"*

Z celé předmluvy autora sálá hluboká moudrost, pokora, a touha po poctivě odvedené práci, korunovaná laskavým humorem. Svou „knížečku“, jak autor publikaci o více jak 300 stranách sám nazval, možná vnímá jako "kapku v moři" v procesu smíření. Rád by ale, aby něco z té kapky dopadlo do moře svědomí každého z nás.

„Vedle oficiálního aktu ze strany představitelů církve existuje ještě jiná a po mém soudu mnohem důležitější rehabilitace, která se musí odehrát v našich srdcích, protože to po nás vyžaduje pravda a spravedlnost. A právě k tomu bych si přál šest století po smutných událostech z Kostnice předkládanou knížkou přispět. Opět připomínám, že naprostá většina toho, co na následujících stránkách zazní, jsou jen a jen mé soukromé názory, k nimž jsem dospěl na základě poměrně dlouhého studia a možná ještě delšího rozvažování nad husovskými dilematy...“

Ctirad Václav Pospíšil: Husovská dilemata. Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2015.

Stejně tak druhá knižní novinka nemá o nic menší cíl, než přimět čtenáře – skrze autorovy komentáře – číst a rozjímat právě slova a myšlenky osobnosti církevních dějin, o které pojednává.

„Tato kniha se zrodila z touhy, aby i nemladší řeholníci ve formaci (a rovněž každý, koho uchvacují svatí, jež Bůh dává své církvi) poznali cestu, po níž kráčela karmelitka, která obnovila svůj řád a stala se učitelkou všeobecné církve. Odhaluje vnitřní vývoj zkušeností, bojů, překvapivých tušení a především působení Boží milosti v srdci jedné ženy až do doby, kdy se jí podařilo zrealizovat své povolání a zároveň „novou formu“ řeholního života. ... Kniha není jednoduše poseta pouhými odkazy na slavné spisy této světice. Najdeme zde její texty, které jsou záměrně obsáhlé, a to proto, aby tak ona sama vedla ty, kdo chtějí následovat její cestu. ... Cestu, která promlouvá ke všem křesťanům nezávisle na tom, k čemu je Bůh volá...“

Antonio Maria Sicari: Charisma Terezie z Avily. Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2015.

„Mám nové srdce, jsem nový, veselý člověk. A jsem hrdý i na to, že dokážu plakat,“ tvrdí ke konci autobiografické knihy autor, který v ní popisuje své obrácení. Setkání s Kristem, to bývá vždy poutavé čtení. Jenže to, které se vám závěrem knižního okénka dostává k doporučení, je neskutečně vtipné a dojemné zároveň.

„Nacházíme se v „multifunkčním“ sále, který patří farnosti v mém sousedství. Je cítit plesnivinou, opakovaným a znovu vychladlým funěním rozjívěných dětí na nesčetných hodinách tělocviku. Panuje tu nakyslý pach, který mi obrací nozdry a ježí chlupy. Vždycky jsem nesnášel tělocvičny, kolektivní sporty, prostředí šaten, nahá těla vystavující se vedle mého, které s přehnaným studem skrývám. Je to přesně to místo, kde určitě chytíte nějakou plíseň. Jen na to pomyslí, hned se oklepu. ... Tady prostě nemám co pohledávat, spletl jsem se. Sátrám v kapse, najdu klíčky. Jejich přítomnost mě uklidňuje, protože mi připomíná, že patřím do velké konzumní společnosti, a ne do tohoto klubu ztroskotanců! Vyšťourám i načatý balíček žvýkaček. Jednu si vezmu a uklidním se při pomýšlení, že touto demonstrací materialismu snad odolám zhoubnému duchovnímu vlivu, který tu na mne budou zkoušet.“

Styl této knihy je opravdu neotřelý. Autor je v duchu svými postřehy upřímný nejen k lidem okolo, ale i sám k sobě, a z toho možná pramení sympatie nemála čtenářů – každý se v jeho pohledu na svět i na sebe samého totiž může poznat.

Do knihy jsem se začetla čistě z „pracovních“ důvodů, neboť jsem měla pocit, že mě jako ženě (když je hlavním hrdinou knihy muž) a ještě k tomu "věřící" (když je hlavním hrdinou člověk spíše „nedobrovolně hledající“) nemůže mnoho dát. Opak je pravdou. Navzdory svým předsudkům jsem se výborně bavila. V jednu chvíli jsem se smála nahlas a hned nato jsem rozháněla slzy dojetí. Během četby mě napadlo hned několik blízkých, kterým touto knihou udělám radost pod vánočním stromkem. Neboť jak se píše na přebalu knihy: *„Díky své schopnosti sebereflexe, ale i vytříbenému smyslu pro humor si autor získal široké okruhy čtenářů, a to nejen mezi katolíky, ale i daleko za hranicemi viditelné církve. Věříme, že kniha bude svěžím závanem i pro naše čtenáře, zvláště pro lidi „znavené životem“, přezívající s pocitem, že už je nic nemůže překvapit, natož nadchnout.“*

Thierry Bizot: Anonymní katolík. Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2015.

KaŽy

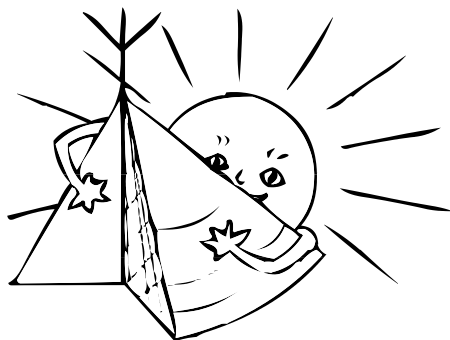
■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

V minulém zpravodaji jsme zmínili naši pouť do Turína ke „Kristově rubáši“, k vzácnému plátnu, do kterého zabalili tělo Pána Ježíše, když bylo po smrti ukládáno do hrobu, a které je jakýmsi mostem do nebe. Boží láska, sám Pán Ježíš, Syn Boží, bičovaný, trním korunovaný, ukřižovaný, vítězí nad smrtí a nám prostírá cestu k sobě.

To zní všechno krásně, ale kde tuto cestu hledat a jak po ní jít, jak žít? My dospělí si sami často nevíme rady, natož asi vy, děti.

Pro odpověď nemusíme chodit z Turína nikam daleko. Najdeme ji přímo u otce a učitele mládeže, svatého Jana Bosca, jehož ostatky jsou zde v Turíně, v kostele Panny Marie Pomocnice. Právě u ní Don Bosco hledal pomoc a ochranu. A kousek odtud, na Valdoccu, vybudoval Don Bosco pro chudé,

zanedbané a opuštěné kluky nový domov a nazval jej oratoř. Na těchto chlapcích mu opravdu záleželo. Vlastně na jeho počest, díky oslavě dvoust let od jeho narození, vyhlásil turínský arcibiskup mimořádný výstav Plátna.

Kdo to vlastně Don Bosco, svatý Giovanni Melchiorre Bosco byl?

Jan Bosco se narodil v chudé rodině v srpnu roku 1815. Měl dva starší bratry a ještě jako malým jim zemřel tatínek. Hlavní starost o rodinu zůstala na mamince Markétě. Jako kluk byl Jan velmi bystrý a veselý, od kejklířů se učil různé vtípky a legrácky. Naoko zabil slepici a zase ji nechal obživnout nebo spolkl peníz, a pak ho vytáhl jinému chlapci z ucha. Předváděl svoje povedené kousky, vyprávěl zajímavé příběhy, všichni s ním rádi kamarádili a nikomu nevadilo, že se s ním modlí nebo poslouchají vyprávění z nedělního kázání. Byl rozeným náčelníkem hochů.

V devíti letech měl Jan Bosco první sen, vidění o svém budoucím poslání. Zdálo se mu, že je uprostřed chlapců, kteří si hráli. Někteří si začali ošklivě nadávat. On se k nim rozběhl, aby je tvrdými ranami uklidnil. Ale zářící postava muže, Ježíše, jej zastavila: "Ne bitím, Jane, ale mírností a láskou." Pak spatřil vznešenou paní a různá zvířata. Divoká zvířata se náhle proměnila v mírné beránky a ona paní,

Panna Maria, mu řekla: "Tady je tvé pole, tady pracuj! Buď pokorný, silný a udatný. To, co se stalo nyní těmto zvířatům, můžeš udělat ty pro mé děti."

Rozhodl se být knězem a spása kluků se stala jeho hlavním úkolem. Říkal, že i ten největší nezbeda má v sobě něco dobrého a krásného. Hrál fotbal, vymýšlel spoustu legrace, vyprávěl o všem, co děti zajímalo, hlavně o Pánu Bohu. Také se o něm říkalo, že klukům ve zpovědnici připomíná hřichy, na které si nedovedou vzpomenout, prý jim je četl na čele.

Jan Bosco svůj život a starost o mládež svěřil pod ochranu Panny Marie. Za ochránce si zvolil sv. Františka Saleského, který byl jeho vzorem. Založil řád, který nadále ve světě pečuje o mládež, a podle Františka Saleského se jeho členové a následovníci nazývají "salesiáni".

Není proto divu, že je svatý Don Bosco patronem dětí a mládeže. S důvěrou se k němu můžeme obracet, prosit o radu, ochranu a pomoc, jak být dobří, veselí a jak jít po správné cestě do nebe. My dospělí se s ním navíc můžeme radit, jak správně vychovávat svěřené děti.

Kdo by chtěl, může se třeba s rodiči vypravit na malou pouť v Praze do kostela Svatého Kříže, ulice Na Příkopěch. Kostel patří řádu salesiánů a je zde velká fotografie Turínského plátna i socha Dona Bosca.

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Drakiáda

V neděli **18. října 2015 od 14.00** zveme všechny šikovné kluky a holky na farní drakiádu, která se bude konat na kopci u Jahodnice (na valu mezi Jahodnicí a Štěřboholskou spojkou). Dostanete se tam buď autobusem na zastávku Rtyňská nebo zastávku Sídliště Jahodnice a potom kousek pěšky, nebo autem do ulice Národních hrdinů nebo Nedokončená a pak opět kousek pěšky. GPS 50°4'49.230"N, 14°33'38.057"E. Těšíme se na Vás a Vaše draky. Bude-li pršet, akce se nekoná. Informace Petr Šimůnek 608 149 676, petr.simunek@atlas.cz.

■ Modlitba růžence světla

V úterý **20. října od 17.00** v kostele. Děti si doma nakreslí obrázek jednoho z tajemství růžence světla, které by se v kostele spolu s ostatními rády pomodlily. Všechny obrázky pak vzadu v kostele vystavíme.

■ Podzimní prázdniny

Od středy **28. října** do neděle **1. listopadu**. Chtěli bychom pozvat děti všeho věku, aby s námi prožili podzimní prázdniny. Pojeďte s námi na staré místo za novými zážitky. Fara v Klokotech i táboroví vedoucí se těší na všechny, kteří by chtěli jet.

Přihlášky jsou v sakristii, nebo na internetu. Spolu s penězi je, prosíme, odevzdejte do sakristie nejpozději do 4. října. Na všechny se těší Anička Kafková a ostatní vedoucí.

■ Adventní věnečky

V sobotu **28. listopadu** mezi 10 a 12 hod. na faře v učebně. Přineste si s sebou, kdo můžete, korpusy na věnečky, větvičky, slaměnky, stužky, svíčky, nůžky, drátky i spoustu nových zajímavých nápadů. Sušte a sbírejte v lese všechno, co by věnečky v adventu mohlo zdobit. Věnečky se nám zatím vždycky povedly, tak se těším, že i letos si to při jejich zdobení zase pěkně užijeme. Druhý den, na první adventní neděli, se budou v kostele světit.

■ Výtvarná soutěž

„Vánoce očima dětí“. Uzávěrka bude v neděli 6. prosince. Soutěž je každoročně pořádaná komunitou Bosých karmelitánů kláštera u Pražského Jezulátka. Úkolem je zobrazit na čtvrtku formátu A4 nebo A3 libovolnou výtvarnou technikou Vánoce. Zezadu uveďte jméno a příjmení, věk a adresu a odevzdejte, prosím, v sakristii, odešleme hromadně za naši farnost. Jistě víte, že od Vánoc jsou potom v boční chodbě kláštera všechny obrázky celoročně vystaveny a můžete se na ně přijít podívat. Těšíme se, že se do soutěže i letos opět s chutí zapojíte.

■ Mikulášská nadílka

V sobotu **5. prosince od 17 hod.** ve farním sále. Jako každý rok na začátku prosince se na vás bude těšit Mikuláš s anděly a čertem, společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky.

■ Jarní prázdniny

Na faře v Rokytnici nad Jizerou od soboty **5. března** do soboty **12. března** 2016. Pro děti školního věku, mládež a několik rodin. Podrobnosti v adventním zpravodaji.

■ Dětská schola

Milé děti, každou neděli při mších svatých slyšíte zpívat různé písničky, které se Vám, doufám, líbí. Chcete-li se přidat k malým, či větším zpěvákům na kúru, přijďte mezi nás. Zkousíme téměř každou středu v suterénu fary od 17 hod., někdy po domluvě i jindy. Těšíme se na vás. Malá schola.

■ ■ ■ POVÍDKA NA ZÁVĚR

■ Nedělní

To nedělní ráno před výpravou do kostela bylo chaotické tak nějak jako obvykle. Mazání rohlíků, čištění zoubků, trocha pomazlení a mírnění sourozeneckých soubojů, dvakrát pokakaná plínka a jeden vylitý čaj. Ještě něco čistého na sebe a můžeme vyrazit.

Venku jsem zjistila, že jsem děti obzvláště špatně oblékla. Za oknem se nedělní ráno zdálo přívětivé, před domem ovšem krátkými rukávy letních košil začal studeně profukovat pozdně srpnový vítr ... Rychle jsme nasedli do auta a já doufala, že kostel bude z tropických veder držet ještě trochu tepla, a že mou nedbalost nějaké z našich dětí neodnese nastydnutím. Vracet se pro teplejší svršky? „Ale“, mávl nad tím rukou obzvláště letně oblečený manžel, „vždyť je teplo“. A tak jsme jeli.

V kostele bez studeného větru bylo opravdu o poznání tepleji než venku. Přesto se mi vůbec nezdálo, že by děti měly celou hodinu strávit jen tak, v těch slabých košilkách.

Usedly jsme na místo a já přemýšlela, jak to udělat, abych svůj nedostatečný odhad nějak napravila. Nejmenší dítko jsem přikryla velkou přebalovací podložkou. Maličká se ani nehnula, zavrtaná pod příkrývkou jako krtek pozorovala, co se kde řustne a ničemu se nebránila. To se hodilo. Problém byl z jedné třetiny vyřešen. Zimomřivějšího syna jsem oblékla do svého svetříku. To mu vešlo velký úsměv do tváře. „Já jsem maminka, já jsem maminkaaa,“ volal radostně do zpěvu Sláva na výsostech Bohu a skotačivě pobíhal po chodbě v růžovém svetru nadměrné velikosti. Nyní zbývalo jen zaopatřit nejstaršího. S nejmenším množstvím tělesného tuku byl už v tu chvíli celý prokřehlý. Nejdříve mě napadlo půjčit si na věšáčku u třídy po čas bohoslužby nějakou zapomenutou mikinu. Věšák ovšem zel prázdnotou a tak jsme zkusili hledat trochu tepla v místnosti pro maminky s dětmi. A opravdu. V malé místnůstce bylo ještě o poznání tepleji. Posadila jsem si našeho „klackovitého výrostka“ na klín a během poslechu evangelia jsem mu třela studené paže

svými dlaněmi, abych ho alespoň trochu zahřála. Ačkoli jsme seděli v pohodlí vyhráté místnosti a nedaleko odtud měli být plný všeho, co jen k životu potřebujeme (a myslím, že ještě mnohem, mnohem víc), na okamžik na mě v tu chvíli i přesto dolehl tísnivý pocit, jaké to je, nemít svým dětem z čeho poskytnout to základní, co potřebují. Bylo to děsivé.

Evangelium pojednávalo o nakrmení tisíců. Pamatuji si na velmi hluboké setkání s Pánem právě nad tímto úryvkem. Už je to pět a půl roku ... pamatuji si to přesně proto, že jsem měla asi měsíc do porodu svého prvního dítěte, přesně toho, které jsem nyní zahřívala na svém klíně. Dnes už to není žádné miminko, však také v hřejivém mámině objetí vydrží vždy jen chvilinku a hned má na práci mnohem „zábavnější“ a divočejší věci. Tenkrát mi dělal ještě kotrmelce v břiše, i když místa na divočárny už mu kvapem ubývalo. A na mne padala úzkost z toho, co všechno mě asi čeká. Přestože porodem vše spíše začíná, já měla pocit, že je porod pro mne „konečná“. Pro hrůzu z veškeré té očekávané bolesti jsem dál ani neuměla dohlédnout. A jen jsem se bála. Tíha strachu z neznámého byla tak silná, že už jsem byla téměř zoufalá. Úlevu jsem hledala i v Písmu. A náhodou jsem tenkrát otevřela právě tento úryvek. Tenkrát jsem si nejdřív povzdechla nad tím notoricky známým textem, co ten mi tak může dát? Po jeho přečtení jsem chvíli nechápala, co mi tím chce Pán říct. Okamžik na to mě „udeřil“ silný proud pochopení... dvě ryby, pět chlebů a tisíce hladových... a Bůh se postaral. On mě v tom nenechá. I o mě se postará. To mi chce říct. Že se mohu spolehnout. Zalil mě pocit pokoje.

Znovu jsem si vzpomněla na to hřejivé objetí, kterým mne Bůh tenkrát ujistil, že všechno bude dobré, že se nemusím bát. Že se postará. Je pravda, že se při mém prvním porodu opravdu staral, protože mě v nastupujících kontrakcích objímala taková hrůza, že jsem ani nevěděla, čím jsem. Díky manželovi, porodnímu personálu a modlitební podpoře mých nejbližších však všechno dobře dopadlo. Hospodin se postaral a musím říct, že jsem to na něj více méně opravdu „hodila“. A teď se tu při homilii dozvídám, že Bůh čeká i na naši spolupráci. Že nás někdy nechává, ať se také snažíme.

Ano ano, mohla jsem se doma snažit trochu více. Neoblékat po tolika dnech letních veder děti ze zvyku a jen do toho nejnutenějšího, ale zjistit si na teploměru nebo na balkoně, jak venku opravdu je. Ale ze dvou třetin jsem to i na místě snad dobře vyřešila. Jedno dítě bylo přikryté. Druhé se prohánělo po chodbě v mém svetru. Byl čas na střídání. Mladší syn se ovšem maminčina svetru nechtěl vzdát a můj plán vystřídat po chvilce „majitele“ a zahřát také druhého syna narazil. Co teď. Víc než průběhu mše jsem se teď věnovala nápravě škod z ranní nedostatečné přípravy a byla jsem na sebe už trochu naštvaná. Pohlédla jsem z okna k šedivému nebi. Ano ano, snažím se. Ale bez Tebe, Bože, ta snaha nebude nikdy dokonalá.

V tu chvíli se nebe roztáhlo a sluníčko, které se od rána schovávalo za mraky, posvítilo přímo na místečko, na kterém jsme seděla s nejstarším synem... ve stejné chvíli jako on jsem mohla pocítit to hřejivé objetí, kterým mi Pán opět ukázal, jak se stará.

Synovi se po tváři rozlil blažený úsměv. „Aaaach“, zavrnil jako kočka. „No vidíš, hezky chvilku seď tady na sluníčku a hned se zahřeješ“, šeptala jsem synovi do ouška a po paprscích slunce posílala vděčné „děkuji“ do nebe.

Katka

Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie

Na konci se setkáme tváří v tvář s nekonečnou krásou Boha (srov. 1 Kor 13,12) a budeme moci s radostným úžasem číst tajemství veškerenstva, které bude mít spolu s námi účast na plnosti bez konce. Ano, cestujeme k věčné sobotě, k novému Jeruzalému, ke společnému nebeskému domovu. Ježíš nám říká: „Hle – všechno tvořím nové“ (Zj 21,5). Život věčný bude sdílený div, kde každý tvor zářivě proměněný zaujme svoje místo a bude mít co nabídnout chudým, kteří budou definitivně osvobozeni.

V tomto očekávání se sjednocujeme, abychom se ujali tohoto domu, který nám byl svěřen, s vědomím, že to dobré, co je v něm, bude oslaveno v nebi. Spolu se všemi tvory krácejme po této zemi a hledejme Boha, protože „má-li svět počátek a byl-li stvořen, hledejme, kdo jej stvořil a kdo mu dal počátek, tedy toho, kdo je jeho Stvořitelem.“ Jděme se zpěvem! Naše zápasy a naše starost o tuto planetu, ať nám neodejmou radost naděje.

(František – Laudato si)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice
Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10
tel.: 274 782 480 e-mail: k.koci@gmx.com
www.farnoststrasnice.cz